Dosarul nr. 3-5147/2024;
2-24145867-12-3-19122024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 martie 2026 *****

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Cu participarea reprezentantului pârâtului Armanu Igor

examinând în ședință de judecată închisă, cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de *****împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La 19.12.2024 reclamanta *****reprezentat a depus o acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat (în esență) că, la 05.12.2024, prin Decizia Direcției Azil i s-a comunicat că cererea sa de azil a fost respinsă.

Comunică că, nu poate să revine în ***** din circumstanțele expuse în interviul la IGM însă, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrației și apatrid a constatat că situația din țara de origine a reclamantului ***** nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acesteia în cazul întoarcerii în țara de origine.

Notează că, cu decizia luată de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrației și apatrid cu № 7672/24/DAA din 05 decembrie 2024 nu este de acord și în acest sens solicită să fie schimbată Decizia cu posibilitatea de a rămânea pe teritoriul Republicii Moldova.

Declară reclamanta *****că nu poate să se întoarcă în *****, deoarece are frică pentru viața sa și indică motivul fricii sale - nu se simte în siguranță.

Reieșind din cele expuse supra solicită reclamanta:

1. Admiterea cererii.
2. Anularea Deciziei N. 7672/24/DAA din 05.12.2024 cu care a luat cunoștință la 10.12.2024
3. Adoptarea deciziei privind acordarea protecției umanitare reclamantei Pankratova Alena,

în conformitate cu art. 19 al Legii nr. 270 din 18.12.2008 azilul în Republica Moldova.

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată ***reclamanta*** *****precum și ***avocatul său Negru Cristina*** nu s-au prezentat din motive necunoscute, procedura citării legale fiind respectată.

Reprezentantul pârâtului IGM- Igor Armanu, fiind prezent în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora din motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de Pakratova Alena împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea refuzului și obligarea acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova este **admisibilă,** dar urmează a fi **respinsă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și

(2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea Deciziei nr. 7627/24/DAA din 05.12.2024 și obligarea acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, Decizia nr. 7672/24/DAA din 05.12.2024, privind respingerea cererii de azil, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de una din formele de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod Administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

Instanța atestă că, acțiunea a fost depusă în instanță la 19.12.2024, iar conform comunicatului, cet. *****i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil la 10.12.2024, astfel instanța de judecată constată că acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului de 30 de zile și a condițiilor de formă, fiind admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 16 din Lege privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18 decembrie 2008, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecţie umanitară; c) protecţie temporară; d) azil politic.

Conform art. 42 alin. alin. (1) și (2) din Lege privind azilul în Republica Moldov soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere.

(1) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

Conform art. 43 din Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv și imparțial de către un personal calificat, care cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecție, în condițiile prezentei legi, se

examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiției de refugiat și aflării în una din situațiile pentru care se acordă protecție umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecției temporare se examinează în conformitate cu art.22-27.

Conform art. 44 din Legea privind azilul în Republica Moldova, atunci când o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sânt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sânt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declarațiile solicitantului sânt considerate coerente și plauzibile și nu sânt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Conform art. 45 Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art. 17, trebuie: a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art. 15 alin. (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XII din 24 iulie 1997; b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sânt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menționată la lit. a).

(2) Actele de persecuție care pot fi calificate ca atare potrivit alin. (1) pot să ia forma: a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; b) măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sânt discriminatorii sau care sânt aplicate într-o manieră discriminatorie; c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17; f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Conform art. 48 Legea privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de

origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine. O temere bine întemeiată de persecuție sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acțiuni exercitate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special, în cazul în care s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în țara de origine.

Instanța de judecată reține că prin noțiunea de azil se înțelege o instituție juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecție, recunoscându-i statutul de refugiat și acordându-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic.

Din analiza probelor din dosar rezultă că, *****s-a născut la 09.08.1989 în *****, este cetățeana *****, este de naționalitate rusă și de religie creștină.

În susținerea identității sale, solicitanta de azil a prezentat la Direcția azil și și apatridie (în continuare Direcție) pașaportul național valabil până la *****

La 28.05.2024 reclamanta a manifestat voința de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova.

În cadrul interviului, solicitanta de azil a declarat că s-a născut în *****. În perioada anilor 1991-1992 mama sa s-a căsătorit în Ucraina unde împreună cu ea stabilit cu traiul. Până în anul 2024 solicitanta a locuit în Ucraina în concubinaj cu cetățeanul Ucrainei cu care are doi copii minori. A susținut, că la 22 mai 2024 a fost nevoită să părăsească teritoriul Ucrainei, pentru a-și reglementa ședederea pe teritoriul țării. Menționează că, a solicitat azil pe teritoriul Republicii Moldova doar, cu scopul perfectării vizei ucrainene. Totodată, a menționat, că ar avea intenția să plece în Ucraina însă, din lipsa vizei duce la imposibilitatea intrării pe teritoriul Ucrainei. Alte motive reclamanta nu a invocat.

Prin Decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, nr. 7672/24/DAA din 05.12.2024, s-a respins cererea de azil (f.d. 16-20 dos. adm.).

Prin comunicarea din 10.12.2025 reclamantei i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil prin Decizia nr. 7672/24/DAA din 05.12.2024 (f.d. 21 dos. adm.).

Nefiind de acord cu Decizia la 19.12.2024 reclamantul a contestat-o în instanța de judecată (f.d. 5-8).

Jurisprudența constantă impune reclamantului sarcina de a demonstra **caracterul individualizat, real și actual al riscului**, nefiind suficiente temeri generale sau prezumate, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

În același timp, este important de stabilit, dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.

Instanța a constatat că, conform declarațiilor reclamantei din interviul realizat, acesta nu a identificat nici un motiv imperios de temere ci a relatat că nu ar avea la cine eventual să se întoarcă în ***** (f.d. 13 dosar administrativ). Totodată, nu a individualizat nici o temere rezonabilă, fapt ce duce la concluzia de neimpunerea examinării a elementului dat.

De asemenea, solicitanta nu a individualizat nici o acțiune întreprinsa de către autoritățile naționale ruse ce ar pune în pericol atât viața cât și integritatea personală. Instanța reține și că situația generală din *****, chiar dacă poate ridica preocupări în context geopolitic, nu justifică automat acordarea protecției internaționale, fiind necesară existența unei amenințări individuale.

De asemenea, reclamanta nu a prezentat dovezi privind imposibilitatea relocării interne în *****. Nici circumstanțele legate de ședederea anterioară în Ucraina nu sunt relevante pentru determinarea riscului în *****, în lipsa unor date că autoritățile ruse ar monitoriza, identifica sau sancționa în mod sistematic persoanele cu rezidența anterioară în Ucraina.

Conform art. 49 alin.(l) a Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova ce prevede că la examinarea cererii de azil se poate stabili că solicitantul nu are nevoie de protecție internațională dacă într-o regiune din țara sa de origine nu se justifică temerea bine întemeiată de persecuție sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave și dacă se poate aștepta în mod rezonabil ca solicitantul să rămână în acea regiune.

Având în vedere lipsa unor elemente probatorii privind existența unei temeri bine întemeiate de persecuție, precum și lipsa unui risc individualizat de vătămare gravă, instanța apreciază că, Inspectoratul General pentru Migrație a emis în mod legal și justificat decizia de respingere a cererii de protecție internațională. Reclamantul nu a prezentat probe credibile, coerente și suficiente pentru a răsturna concluziile autorităților administrative.

Astfel, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Pankratova Alena, ca fiind neîntemeiată.

Instanța atestă că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamanta exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să

indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamantă întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamantă referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, Decizia nr. 7672/24/DAA din 05.12.2024 cu privire la respingerea cererii de azil, este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea Deciziei nr. 7672/24/DAA din 05.12.2024 de respingere a cererii de azil și obligarea la acordarea unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (*****, str. Kiev 3).

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător